

EL TANGO DE LA PUNYALADA

L'orquestra de la punyalada
tocava un tango dolç i fi,
una nit que al Globo vaig anar
per ballar i poder-me divertir.
Em vaig fer amic amb una nena
guapa i rossa com un fil d'or,
i al veure-la tant encisera
tot seguit vaig declarar-li el meu amor.

**Mentre aquell tango ballàvem,
amb frases dolces com la mel
vaig procurar fer-la meva,
ella em jurà ser fidel.**

I al arribar l'altre diumenge
la vaig anar a buscar
i a dintre els banys de Sant Elm
nostre passos vàrem encaminar.
Allà, a la sombra d'una penya,
contemplàvem el mar inmens,
nostres llavis varen juntar-se
i tot seguit vàrem perdre els coneixements.

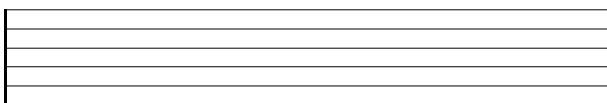
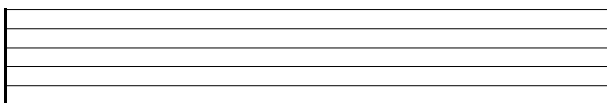
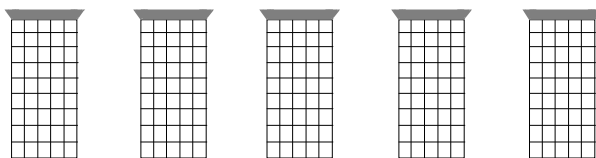
**Ella es torna tota roja
i jo vermell com un pebrot,
i per més que ho intentéssim
cap podia dir-se un mot.
Però la nena més refeta
s'aixeca i baixet em diu.
" Nem que el sol se'n va la posta
i som molt lluny de Sant Feliu ".**

Intro...:

solo d'acordió...:

I al cap d'unes quantes setmanes
aquella nena em va deixar,
i jo recordo el jorn aquell
que a penes podia caminar.
En vaig anar un quant temps amb crosses
siguent la burla de la gent,
i de baix-baix tots mormolaven:
"Li vé d'un tango que li ha anat molt malament"

**Des de llavors, quan sento música,
me vé una mena de tristor
perquè recordo aquell tango
causa de ma perdició.
No voldria que cap més rossa
em tornés carregar els neulers,
fora tangos i romanços,
jo no vull ballar mai més.**

Música: Popular

Lletra: Popular

EL MARXANT

Soc un pobre marxant
que pel món va voltant
amb el fardo a l'esquena,
amb el fardo a l'esquena,
menjant molt malament
sempre de cara al vent,
amb la bossa poc plena,
amb la bossa poc plena.

Cridant, cridant:

" Apa noies, el marxant ! "

Que tot ho ven, pagant, sí, pagant,

cridant: " marxant, marxant, marxant ! "

Venc mitges i mitjons,
trenzilles i botons,
troques de fil i beta. (bis)
També en venc sostens
i faixes permanents,
per les noies mal fetes. (bis)

Quan unes mitges venc,
de seguida n'hi comprenc
com té les pantorrilles. (bis)
I jo que no soc gens fluix,
de seguida n'hi conec el gruix,
ja se m'alcen les patilles. (bis)

Pel carrer del Bruch,
una noia com un peltruch,
de cabells fins i rossos. (bis)
L'altre dia passant
em va cridar: " Marxant ! ,

Intro...:

si en porteu botons grossos ! " (bis)

Que sí, que sí,

de seguida li vaig dir

i a la cuina em va fer entrar, em va fer entrar,

i allà els botons li vaig ensenyar.

Aquests me'n són petits

per a guarnir-me els vestits,

va dir-me aquella mossa. (bis)

I jo sense cavil·lar

uns n'hi vaig ensenyar

que en duc dintre una bossa. (bis)

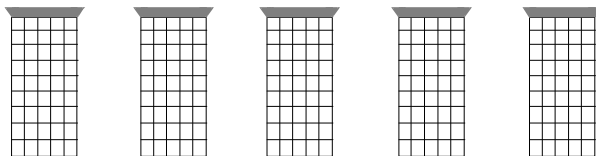
De seguit, de seguit,

la noia es va sufocar,

i em va dir:

" Jo en tinc divuit anys, divuit anys,

i no he vist mai botons tant estranys !"

Música : Popular

Lletra : Popular

EL NOI

Intro..:

Ai, noi !, mira no em trepitgis
tingues cuidado, tingues cuidado,
No tinguis por, no tinguis por.
Que el mal i l'amor, sens dubte,
sol venir-ne tot plegat,
sí, tot plegat.

Ai, noi !, mira no em toquis,
mira que crido, i cridaré.
Vet-ho a Déu, quin geni tens,
quin temor que et fa això, noia,
que no potser rés de mal.

Mira que crido, i cridaré...

**Ja ho veus, com jo t'ho deia,
que a la fi, que a la fi, m'estimaries.
Aquells feliços dies
que nosaltres haguem passat.**

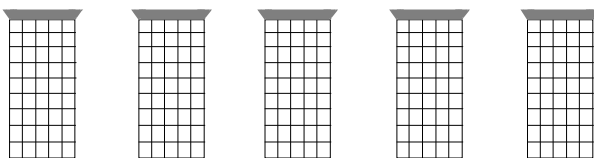
**Ja ho veus, com jo t'ho deia,
que a la fi, que a la fi, m'estimaries.
Aquells feliços dies
que nosaltres haguem passat.**

Intro..:

(es repeteix tota la cançó de nou)

*Mira allà, quin cuadro veig,
qui ho hauria dit,
mira, mira la dolenta,
se les ha ventat amb en Bernat.*

*Mira allà, quin cuadro veig,
qui ho hauria dit,
mira, mira la dolenta,
se les ha ventat amb en Bernat.*

Lletra: Popular

Música: Popular

LA POLVERA

Tinc una polvera tota de marfil,
que va regalar-me, que va regalar-me,
un amic del Brasil.

Jo que a la xicoteta li vaig ensenyar,
i quan la va veure, i quan la va veure,
se'n va enamorar.

**De seguida me n'agafa la brotxa,
i va dir-me que jo l'empolvés,
jo em cansava i ella sempre em deia:
" Fes-m'ho més, fés-m'ho més, fes-m'ho més ! "**

A casa la xicoteta és un pis molt alt,
van voler canviar-se, van voler canviar-se,
baix a un principal.
Tota la família mobles va baixar,
com que m'hi trobava, com que m'hi trobava,
els vaig ajudar.

**Jo i la noia agafem una taula,
i a l'escala fent d'eixancallers,
jo apretava i ella sempre em deia:
" Pitja més, pitja més, pitja més ! "**

Al terrat de casa hi ha un galliner,
que és d'una veïna, que és d'una veïna,
que viu al primer.

Com que una gallina se'ls-hi va escapar,
els dos la buscàvem, els dos la buscàvem,
per poder-la entrar.

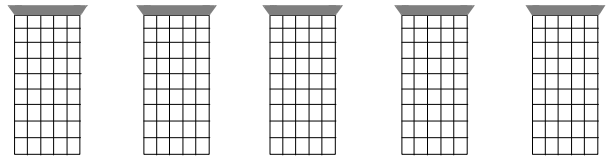
Intro..:

**Després de mirar tota l'escala,
i en els pisos de tots els veïns,
la noia des del terrat cridava:
" La tinc dins, la tinc dins, la tinc dins ! "**

Al costat de casa una modista hi ha,
que jo cada vespre, que jo cada vespre,
vaig a visitar.

Amb aquelles noies jo solo jugar,
i un dia de broma, i un dia de broma,
una en vaig punxar.

**La noia va quedar sofocada,
i, enfadada i mig somicant,
senyalant-me amb el dit sempre em deia:
" M'has fet sang, m'has fet sang,
m'has fet sang ! "**

LA SARDINA

Jo en tenia una xicotà,
 que el peix molt li agradava;
 i ella sempre a mi
 sardina em demanava.
 Jo com ja sabeu vosaltres
 en sóc un gran pescador,
 i li'n dava una sardina
 grossa com un baradó.
 I la noia tota cofoia
 i perquè jo peix li'n dava
 em repetia sovint
 que ella molt m'estimava.
 Doncs ara mireu vosaltres
 quin cas més animal:
 mentre ella s'engreixava
 jo vaig quedar sec com un clau.

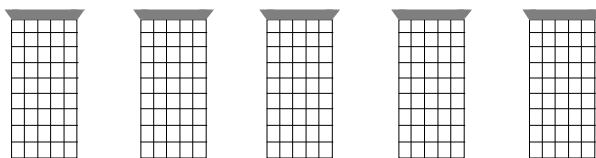
**Tingueu cuidado amb la sardina
 perquè aquest peix té molt mala espina;
 no vulgueu noies d'aquest peix menjar
 perquè la panxona se us podria inflar.**

L'altre dia una veïna
 que li agrada molt el peix,
 ja feia temps que notava
 de que la panxa li creix.
 Com que és una noia soltera
 això molt em va estranyar,
 mes com a mi res m'hi anava
 la boca em vaig callar.
 Però encara que el fum s'amagui
 diuen que el foc sempre surt,
 totes les coses se saben

Intro...:
 almenys que se sigui mut.
 Doncs el cas de la veïna
 que a missa solia anar,
 li va fer mal la sardina
 que li va dar el capellà.

Tingueu cuidado amb la sardina...

L'altre dia una minyona
 va anar-ne amb al seu senyor,
 a menjar-ne a un merendero
 a passar-ne un rato bo.
 Com que ella tenia gana
 tot s'ho anava empassant,
 i en menjava una sardina
 tan grossa que li feia un pam.
 Mentre ella s'atipava
 de sardina sense por,
 el senyoret menjava
 uns musclos de lo millor.
 De resultes d'aquell àpat
 que va fer amb el senyoret,
 la noia no s'ho pensava:
 li va passar lo pitjor.

Tingueu cuidado amb la sardina...

Lletra : Popular

Música : Popular

L'ELEFANT

A Barcelona, en un cafè cantant
volien dar per darrere a un elefant.

L'elefant, que era un desconfiat
emb la trompa es tapava el forat.

L'elefant, que era de l'ofici
amb la trompa es tapava l'orifici.

Un sargento de l'escala de reserva
amb la minina destapa llaunes de conserva.

Un sargento de la policia
per més que provava no podia.

Heus aqui quina malicia
la potència que gasta la milicia.

En un cafè de l'Escala
remenaven el tallat amb la mangala.

En un cafè de Colonge
es posaven en el... una esponja.

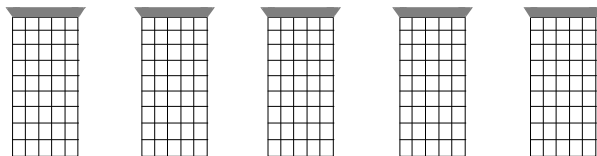
La infanta donya Eulàlia
es posava en el... una dàlia.

La infunta donya Isabel
es posava en el... un clavell.

Ai, mireu quines infantas
la mania que tenen amb les plantes.

Intro...:

**Tinc una cosa
com un coll d'oca
qui me la toca
li dono un ral,
qui se la fica
dintre l'orella
no tindrà més
mal de queixal.**

Lletra: Popular
Música: Popular

EL CORO

Intro...:

Quan es va formar aquest coro,
la intenció va ser
de concloure amb bons àpats
i roquills també.

Ara ja té un altre aspecte
que l'ha fet més gran:
un viatge a Barcelona
ja ens contractaran.

Els tenors ja "solos" canten
la sonata de Manon,
el vals de "La Traviata"
la gran aria de Manon.

Dels tenors no cal parlar-ne:
de coneixements n'hi ha.

Tots en parlen de la solfa,
i no saben què és un fa.

Dels "barítons" no cal parlar:
ja tenen feina per afinar.

En quant els baixos, no hi ha millor
si en "Ximeneies" no perd el tó.

Trinc, trinc, trinc, trinc, trinc,
trinc, trinc, trinc, trinc.
triqui-triqui, trinc
trinc, trinc, trinc, trinc, trinc, trinc.
triqui-triqui, trinc
trinc, trinc, trinc, trinc, trinc, trinc.
triqui-triqui, trinc
trinc, triqui-triqui, trinc
triqui-triqui, trinc.

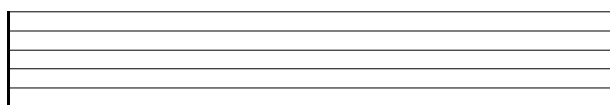
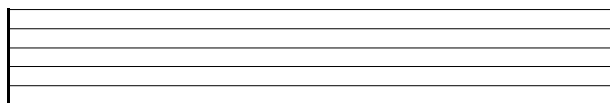
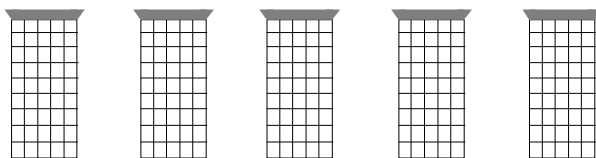
Per haver-hi un bon conjunt,
no us en sembli cosa estranya,
que de coros com aquest
no n'hi hagut cap més a Espanya.

Un el varen formar a França,
i el tingueren que plegar:
perderen tots la paciència
de tant i tant assejar.

No pot ser d'altra manera:
hem de fer-ho malament.

Quan tots passem dels cinquanta,
és un coro de jovent.
és un coro de jovent.

Trinc, trinc, trinc, trinc, trinc,...

Lletra : Popular

Música : Popular

LA PAULETA

Intro..:

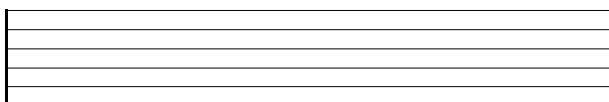
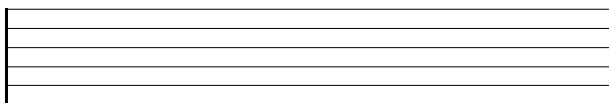
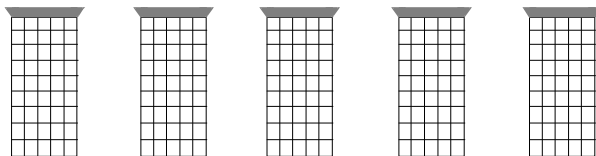
Arri Pauleta, obra la porta
 que vengo ebrio i mort de son,
 y en traigo un frío, que me las pelo
 y tengo ganas d'agafar el son.

Arri tronero, más que perdidu,
 a dónde has ído a pasar la nit,
 vaya unas horas de ir a retiro.
 Y tengas "cuenta" que baixi a obrir.

Si tú no quieres baixar a obrirme
 tira la llave por el balcón,
 si no la tiras voy a morirme,
 voy a morirme sin remisión.

Ni menos t'escucho, ni menos te oigo,
 s'està muy caliente dentro del llit
 y si t'esperas que baixi a obrirte
 pasarás fuera tota la nit.

Pitus i flautes, bombes i trastos.
 per més que em bramis tu no em fas por,
 que encara em queden tres pessetones
 per anar a La Taverna a fer el ressorpó.

Lletra: Popular

Música: Popular

LA PERDUDA

Vaig néixer del vici
a Cala Manela
un ball de petacu
a vora el ninot.

Anava a les festes
amb el mitja pela,
un pinxo de barri
que ho matava tot.

Castís era l'home
no hí ha de dubtar-lo
tenía el ofici
d'escurar tinters.

Un dia la poli
va dur-lo a les tarlo
i d'aquell baranda
no he sabut més.

Sigué el meu capritxo
amant del meu cor
ara em trobo sola
sens guia ni noi.

Per ell jo trotava
fent homes al moll.
Em diuen perduda
perquè sé estimar.
com del vici
jo sóc una esclava
a mi tant me fa.

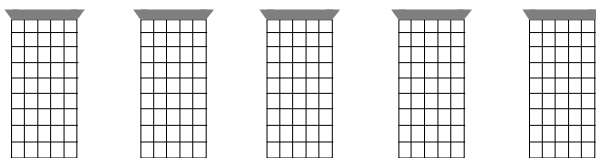
Intro..:

No sé aquell baranda
per mí què tenia
que quan me clavava
seus ulls assessins.

Encara comparo
de cada dia
per ell jo desfeia
mon cor abusiu.

Que no m'abandonis
per una marmota
sens li deia
donant-li el calé.

No siguis bujota
ell em contestava
les altres no valen
ni un cul de planter.

Lletra: Popular
Música: Popular

LA PILONA

**N'és la "Pilona" un monument
dins la mar blava amb sol rogent,
si la "Pilona" voleu mirar,
noies fadrines ca a Malgrat, sí.**

Un dia prop la pilona,
vaig anar a barquejar
amb una xicota rossa,
de les de sucar -hi pa.
Va venir una onada forta,
lo de dalt li va arrencar,
vàlguem Déu quines pilones,
millors que les de Malgrat, sí.

N'és la "Pilona" un monument...

N'hi havia una planxadora
en el carrer del mercat,
que en planxava unes corbates
tiesses com la qua d'un gat.
Això que hem porteu, bon home,
ja n'està massa arrugat,
i per més midó que hi posi
no se us pot pas adreçar, sí.

N'és la "Pilona" un monument...

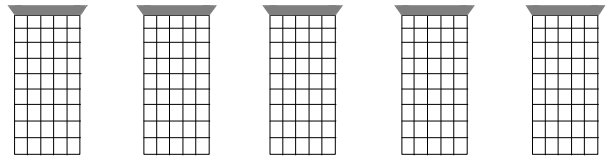
Després de lo de "Rumasa"
ara sí que estem salvats,
en l'aspecte "economia"
tots els comptes seran clars,

Intro...:

doncs aquest ministre sabi,
sap, sense contar amb els dits,
que posant mitja dotzena,
bén mirat n'hi surten sis, sí.

N'és la "Pilona" un monument...

El rector del nostre poble,
a la platja se'n va anar,
doncs amb la calor que feia
es volia refrescar,
tot mirant-se les campanes,
que anaven pengim-penjam,
demanava a Déu, per càstic,
que els hi fes gening-genang, sí.

N'és la "Pilona" un monument...

EL PAGELL

Si a la pedrera anàrem
 lo que faria primer de tot,
 és dir-li a María
 que nos posara un got o dos.
 Si no en teniu prou, li'n farem posar més,
 i ja li ho pagarem, ja li ho pagarem,
 quan tinguem diners.

Posa un got, o dos o tres,
 per a nosaltres, per als demés.

acordiό.:

A les palmeres
 nos anirem, nos anirem,
 si voleu vindrà, si voleu vindrà.

Un xic moreno
 també vindrà, també vindrà,
 si no és moreno no ballarà.

Si te pregunten si saps ballar,
 que sí senyor, que no senyor,
 a mi me gusta ser "bailaor".

A les palmeres
 nos anirem, nos anirem,
 si voleu vindrà, si voleu vindrà.

Posa un got, o dos o tres,
 per a nosaltres, per als demés.

acordiό.:

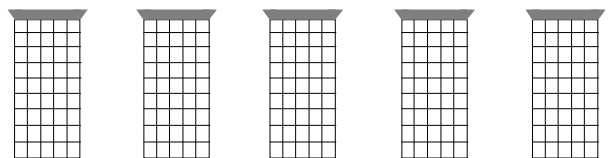
Jo en tinc una peixatera,
 que agarra gambes a volanteig,

Intro...:

s'agarren de la cistella
 i els dos de parella se'n van per "ahí".
 Jo en tinc una peixatera,
 que agarra gambes a volanteig,
 s'agarren de la cistella
 i els dos de parella se'n van per "ahí".

Pagell, qui en compra,
 qui en compra pagell,
 pagell, qui en compra,
 que el porto fresquet,
 pagell, qui en compra
 qui en compra pagell,
 pagell, qui en compra,
 pagell, qui en compra,
 que el porto fresquet.

Pagell, ...
 que el porto fresquet.

Lletra: Popular valenciana
 Música: Popular valenciana

LA BOTIGUERA

Esparadrap, bitxos, confits,
 llaminadures per als més petits,
 bacallà sec, o remullat,
 i mata-puces per el gos i el gat.

Si us plau ! nena fes com a 'Can Tramuntana',
 que demanes i no et diuen mai que no.
 Diguem què vols, que t'ho daré,
 segur que en tinc a un canto o l'altre del carrer.

**Ungüent de la serp, sulfat i perfum,
 xarop per la tos, carburo pel llum,
 fil d'empalomar,
 botons de sotana de capellà,
 'guàrdia civils', midó i vernís,
 i espartenyas per ballar el xotis.**

**Està ben vist, i comprovat,
 tens millor gènere que cap supermercat.**

Optalidons, 'Flik' pels mosquits,
 i mitja lliura de cigrons bullits,
 crema pel cutis, i 'Zotal',
 i un aguinaldo al arribar Nadal

Si us plau ! nena fes com a 'Can Tramuntana',
 que demanes i no et diuen mai que no.
 I diguem què vols, que t'ho daré,
 ja que amb aquest xotis m'ho has demanat tant be!

Intro...:

**Ungüent de la serp, sulfat i perfum,
 xarop per la tos, carburo pel llum,
 fil d'empalomar,
 botons de sotana de capellà,
 'guàrdia civils', midó i vernís,
 i espartenyas per ballar el xotis.**

**Està ben vist, i comprovat,
 tens millor gènere que cap supermercat.**

Optalidons, 'Flik' pels mosquits,
 i mitja lliura de cigrons bullits,
 crema pel cutis, i 'Zotal',
 i un aguinaldo al arribar Nadal

Si us plau ! nena fes com a 'Can Tramuntana',
 que demanes i no et diuen mai que no.
 I diguem què vols, que t'ho daré,
 ja que amb aquest xotis m'ho has demanat tant be!

